TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. gegužės 8 d.*

Sujungtose bylose C-5/06 ir C-23/06–C-36/06

dėl 2006 m. sausio 2 ir 5 d. *Finanzgericht Düsseldorf* (Vokietija) (C-5/06) ir *Tribunal de grande instance de Nanterre* (Prancūzija) (C-23/06–C-36/06) sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2006 m. sausio 9 ir 20 d., pagal EB 234 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinius sprendimus bylose

Zuckerfabrik Jülich AG, buvusi *Jülich AG* (C-5/06)

prieš

Hauptzollamt Aachen,

ir

Saint Louis Sucre SNC (C-23/06),

Société des Sucreries du Marquenterre SA (C-24/06),

SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA) (C-25/06),

* Proceso kalbos: vokiečių ir prancūzų.

SA Lesaffre Frères (C-26/06),

Tereos, *Sucreries, Distilleries des Hauts de France* teisių perėmėja (C-27/06),

SA Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils (C-28/06),

SA Sucreries de Toury et Usines Annexes (C-29/06),

Tereos (C-30/06),

Tereos, *SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF* teisių perėmėja (C-31/06),

Cristal Union (C-32/06),

Sucrerie Bourdon (C-33/06),

SA Sucrerie de Bourgogne (C-34/06),

SAS Vermendoise Industries (C-35/06),

SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (C-36/06

prieš

Directeur général des douanes et droits indirects,

Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai L. Bay Larsen (pranešėjas), K. Schiemann, J. Makarczyk ir C. Toader,

generalinė advokatė E. Sharpston,
sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį procesą ir įvykus 2007 m. kovo 15 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Zuckerfabrik Jülich AG* (buvusios *Jülich AG*), atstovaujamos *Rechtsanwalt* H.-J. Prieß,

— *Saint Louis Sucre SNC*, atstovaujamos advokato S. Le Roy,

— *Société des Sucreries du Marquenterre SA* bei *sociétés SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA), SA Lesaffre Frères, Tereos*, *Sucreries, Distilleries des Hauts de France* teisių perėmėjos, *SA Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils, SA Sucreries de Toury et Usines Annexes, Tereos, Tereos*, *SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF* teisių perėmėjos, *Cristal Union, Sucrerie Bourdon, SA Sucrerie de Bourgogne, SAS Vermendoise Industries* ir *SA Sucreries et Raffineries d'Erstein*, atstovaujamos advokato N. Coutrelis,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir U. Forsthoff, padedamų *Rechtsanwalt* L. Harings,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues bei A. Colomb ir A.-L. During,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos V. Kontolaimos bei E. Svolopoulou ir S. Charitaki,

— Italijos Vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* G. Aiello,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Nolin ir F. Erlbacher bei C. Cattabriga,

susipažinęs su 2007 m. birželio 14 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą yra susiję su 2001 m. birželio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 178, p. 1) 15 straipsnio išaiškinimu, su 2002 m. vasario 20 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 314/2002, nustatančio išsamias kvotų sistemos taikymo cukraus sektoriuje taisykles (OL L 50, p. 40), su pakeitimais, padarytais 2003 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1140/2003 (OL L 160, p. 33), 6 straipsnio 4 dalies galiojimu ir su 2002 m. spalio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1837/2002, 2001–2002 prekybos metams nustatančio produkcijos mokesčių sumas ir papildomo mokesčio koeficientą cukraus sektoriuje (OL L 278, p. 13), 2003 m. spalio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1762/2003, nustatančio 2002–2003 prekybos metams produkcijos mokesčių sumas cukraus sektoriuje (OL L 254, p. 4), ir 2004 m. spalio 14 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1775/2004, nustatančio 2003–2004 prekybos metams produkcijos mokesčių sumas cukraus sektoriui (OL L 316, p. 64), galiojimu.

2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant atitinkamus ginčus tarp bendrovės *Zuckerfabrik Jülich AG* (toliau – *Jülich*), kuri yra cukraus gamintoja, ir *Hauptzollamt Aachen* (Vokietija) dėl produkcijos mokesčio sumos už 2003–2004 prekybos metus bendram cukraus sektoriaus rinkos organizavimui finansuoti ir tarp *Saint Louis Sucre SNC* (toliau – *Saint Louis Sucre*), taip pat kitų cukraus gamintojų, t. y. *société des Sucreries du Marquenterre SA* bei bendrovių *SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA)*, *SA Lesaffre Frères*, *Tereos*, *Sucreries, Distilleries des Hauts de France* teisių perėmėjos, *SA Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils*, *SA Sucreries de*

Toury et Usines Annexes, *Tereos*, *Tereos*, *SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF* teisių perėmėjos, *Cristal Union, Sucrerie Bourdon*, *SA Sucrerie de Bourgogne*, *SAS Vermendoise Industrines* ir *SA Sucreries et Raffineries d'Erstein* (toliau visos kartu vadinamos *Sucreries du Marquenterre ir kt.*) ir *directeur général des douanes et droits indirects* ir *receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers* (Prancūzija) dėl sumokėtų mokesčių sumų už 2001–2002, 2002–2003 ir 2003–2004 prekybos metus bendram cukraus sektoriaus rinkos organizavimui finansuoti.

Teisinis pagrindas

3 Reglamento Nr. 1260/2001 devintoje konstatuojamojoje dalyje teigiama:

„Priežastys, iki šiol skatinusios Bendriją priimti cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamybos kvotų sistemą, yra išlikusios. Tačiau ta sistema buvo koreguojama, atsižvelgiant į paskutinius gamybos pokyčius, siekiant, kad Bendrija turėtų instrumentus, reikalingus teisingai, bet ir veiksmingai užtikrinti, kad gamintojai patys apmokėtų visas Bendrijoje pagamintos produkcijos pertekliaus realizavimo išlaidas ir kad būtų laikomasi Bendrijos įsipareigojimų, kylančių iš daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde sudarytų susitarimų (toliau – GATT) <…>“

4 Reglamento Nr. 1260/2001 vienuoliktoje–penkioliktoje konstatuojamosiose dalyse teigiama:

„(11) Bendras cukraus sektoriaus rinkų organizavimas yra grindžiamas, pirma, principu, kad gamintojai turėtų prisiimti visišką finansinę atsakomybę už

nuostolius, patiriamus kiekvienais prekybos metais realizuojant tą Bendrijoje pagal kvotą pagamintos produkcijos dalį, kuri sudaro vidaus suvartojimo perviršį, ir, antra, kad realizavimo kainų garantijos bus diferencijuotos ir atitiks kiekvienai įmonei skirtą gamybos kvotą. Cukraus gamybos kvota kiekvienai įmonei skiriama atsižvelgiant į referenciniu laikotarpiu jos faktiškai pagamintą produkciją.

(12) Kadangi pereinamuoju laikotarpiu buvo vykdomi įsipareigojimai mažinti paramą eksportui, reikėtų išlaikyti dabartinius pagrindinius cukraus bei izogliukozės kiekius ir dabartines kvotas inulino sirupui, bet tam, kad Bendrija galėtų laikytis Susitarime numatytų įsipareigojimų ir tuo pačiu metu atsižvelgti į svarbiausius padėtį cukraus sektoriuje lemiančius veiksnius, turi būti numatyta galimybė koreguoti atitinkamas garantijas. Turėtų būti išlaikyta sektoriaus finansavimo iš savo fondų per gamybos mokesčius sistema ir gamybos kvotų režimas.

(13) Taigi gamintojai turėtų ir toliau prisiimti finansinę atsakomybę, mokėdami bazinį gamybos mokestį už visą A ir B cukraus produkciją, tačiau apribotą 2 % intervencinės baltojo cukraus kainos, ir B mokestį už B cukraus produkciją, kuris yra ribojamas 37,5 % tos kainos. Tam tikromis aplinkybėmis atitinkamą šių įmokų dalį moka ir izogliukozės bei inulino sirupo gamintojai. Šių mokesčių ribų nustatymas taip, kaip aukščiau nurodyta, reiškia, kad kai kuriais prekybos metais cukraus gamyba ne visiškai finansuojama iš savo fondų. Tokiais atvejais turėtų būti nustatomas papildomas mokestis.

(14) Kad įmonėms būtų sudarytos vienodos sąlygos, papildomas mokestis kiekvienai iš jų turėtų būti nustatomas remiantis tuo, kokią dalį visų gamybos

mokesčio pajamų sudaro konkrečiais prekybos metais jos sumokėta suma. Todėl visai Bendrijai reikėtų nustatyti koeficientą, nurodantį visų užregistruotų nuostolių ir bendrų pajamų, gautų surinkus gamybos mokesčius, santykį konkrečiais prekybos metais. Būtina nurodyti sąlygas, kuriomis cukrinių runkelių ir cukranendrių pardavėjai turi prisidėti dengiant konkrečių prekybos metų neapmokėtus nuostolius.

(15) Kiekvienais prekybos metais vartojimo, gamybos, importo, atsargų ir perkėlimo į kitus metus lygis ir vidutiniai nuostoliai, galintys susidaryti taikant finansavimo iš savo fondų schemą, gali būti tokie, kad gamybos kvotos, skiriamos kiekvienai cukraus sektoriaus įmonei, sąlygotų didesnį nei Susitarime nustatytas eksporto kiekį. Todėl kiekvienais prekybos metais reikėtų koreguoti su kvotomis susijusias garantijas, kad Bendrija galėtų vykdyti savo įsipareigojimus.“

5 Reglamento Nr. 1260/2004 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad vadovaudamosi šiame skyriuje numatytomis sąlygomis, valstybės narės paskiria A ir B kvotas atskirai kiekvienai jų teritorijoje įsikūrusiai cukrų, izogliukozę ir inulino sirupą gaminančiai įmonei, turinčiai A ir B kvotas 2000–2001 prekybos metais.

6 Pagal šio reglamento 11 straipsnio 2 dalį šios kvotos suteikiamos atsižvelgiant į kiekvienam gamybos regionui nustatytus pagrindinius kiekius A ir B.

7 Remiantis šio reglamento 7 straipsnio 1 dalimi, 10 straipsnio 3–5 dalimis, 13 straipsnio 1 dalimi ir 27 straipsnio 1 dalimi, galima daryti išvadą, kad A ir B cukraus kvotos yra garantuotas kiekis, kuris gali būti realizuojamas Bendrijos rinkoje ar teikiamas intervencinėms agentūroms arba eksportuojamas gaunant grąžinamąsias išmokas.

8 Skaitant Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 3 ir 4 dalis kartu su vienuolikta ir trylikta šio reglamento konstatuojamosiomis dalimis, galima daryti išvadą, kad dėl nuostolių, patiriamų realizuojant tą Bendrijoje pagal kvotą pagamintos produkcijos dalį, kuri sudaro vidaus suvartojimo perviršį, reikia mokėti gamybos mokesčius, renkamus, be kita ko, iš cukraus gamintojų.

9 Dėl šių mokesčių apskaičiavimo reglamento 15 straipsnyje nustatyta:

„1. Iki kiekvienų prekybos metų pabaigos užregistruojama:

a) atitinkamų prekybos metų A ir B cukraus, A ir B izogliukozės bei A ir B inulino sirupo produkcijos prognozė;

b) cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekių, kuriuos atitinkamais prekybos metais numatoma realizuoti vartojimui Bendrijoje, prognozė;

c) eksportuotinas perteklius, gaunamas iš a punkte nurodyto kiekio atėmus b punkte nurodytą kiekį;

d) apskaičiuoti vidutiniai nuostoliai arba apskaičiuotos vidutinės pajamos iš vienos tonos cukraus, kad einamaisiais prekybos metais būtų įvykdyti eksporto įsipareigojimai.

Šie vidutiniai nuostoliai arba vidutinės pajamos yra lygios bendros grąžinamųjų išmokų sumos ir bendros mokesčių sumos už visą tonažą, pateiktiną vykdant eksporto įsipareigojimus, skirtumui;

e) apskaičiuoti bendri nuostoliai arba apskaičiuotos bendros pajamos, apskaičiuoti dauginant c punkte minimą perteklių iš d punkte minimo nuostolių arba pajamų vidurkio.

2. Prieš pasibaigiant 2005–2006 prekybos metams, nepažeidžiant 10 straipsnio 3, 4, 5 ir 6 dalių nuostatų, už 2000–2001 – 2005–2006 prekybos metus bendrai užregistruojama:

a) eksportuotinas perteklius, nustatytas remiantis galutine A ir B cukraus, A ir B izogliukozės, A ir B inulino sirupo produkcija ir galutiniu cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekiu, realizuotu vartoti Bendrijoje;

b) vidutiniai nuostoliai arba vidutinės pajamos už toną cukraus, kylantys iš visų eksporto įsipareigojimų, nustatyti laikantis 1 dalies d punkto antrojoje pastraipoje nurodytos apskaičiavimo taisyklės;

c) bendri nuostoliai ir bendros pajamos, apskaičiuojamos dauginant a punkte minimą perteklių iš b punkte minimo nuostolių arba pajamų vidurkio;

d) bendra bazinių gamybos mokesčių ir B mokesčių suma.

1 dalies e punkte minėti apskaičiuoti bendri nuostoliai ir apskaičiuotos bendros pajamos koreguojami c ir d punktuose nurodytų kiekių skirtumu.

3. Nepažeidžiant 18 straipsnio 1 dalies nuostatų, jei iš skaičių, užregistruotų remiantis 1 dalimi ir pakoreguotų remiantis jo 2 dalies nuostatomis, galima numatyti bendrą nuostolį, tas nuostolis dalijamas iš einamųjų prekybos metų apskaičiuotos A ir B cukraus, A ir B izogliukozės bei A ir B inulino sirupo produkcijos. Gauta suma išskaičiuojama iš gamintojų bazinio gamybos mokesčio pavidalu už jų pagamintą A ir B cukrų, A ir B izogliukozę bei A ir B inulino sirupą.

<…>

4. Jei didžiausias leistinas bazinis gamybos mokestis nevisiškai padengia 3 dalies pirmojoje pastraipoje minėtus bendrus nuostolius, nepadengtas likutis dalijamas iš konkrečių prekybos metų apskaičiuotos B cukraus, B izogliukozės ir B inulino sirupo produkcijos. Gauta suma išskaičiuojama iš gamintojų B mokesčio pavidalu už pagrindinę B cukraus, B izogliukozės ir B inulino sirupo produkciją.

<…>

6. Apskaičiuojant 1 dalies e punkte minėtus bendrus nuostolius būtina atsižvelgti į visus nuostolius, atsiradusius dėl 7 straipsnio 3 dalyje reglamentuojamo gamybos grąžinamųjų išmokų skyrimo.

7. Šiame straipsnyje minimus mokesčius renka valstybės narės.

8. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma dėl:

— surinktinų mokesčių sumų,

<…>“

10 Reglamento Nr. 1260/2001 16 straipsnyje nustatyta:

„1. Jei, pritaikius 15 straipsnio 3, 4 ir 5 dalis, konkrečių prekybos metų gamybos mokesčių įplaukos nevisiškai padengia bendrus tų prekybos metų nuostolius, užregistruotus remiantis 15 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, nepažeidžiant 4 straipsnio nuostatų, trūkstamai daliai padengti gamintojams nustatomas papildomas mokestis.

2. Kiekvienai cukrų, izogliukozę arba inulino sirupą gaminančiai įmonei yra nustatomas papildomas mokestis, kuris apskaičiuojamas bendrą sumą, kurią konkrečiais prekybos metais ta įmonė turi sumokėti gamybos mokesčių pavidalu, dauginant iš nustatytino koeficiento. Šis koeficientas yra visos Bendrijos bendrų nuostolių, tais prekybos metais užregistruotų remiantis 15 straipsnio 1 ir 2 dalimis, ir įplaukų iš bazinių gamybos mokesčių bei B mokesčių, kuriuos už tuos prekybos metus turi mokėti cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamintojai, santykis, atėmus 1.

<…>

5. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, o svarbiausia nustatomas 2 dalyje minimas koeficientas.“

11 Remdamasi, be kita ko, šio reglamento 15 straipsnio 8 dalimi ir 16 straipsnio 5 dalimi, Europos Bendrijų Komisija priėmė Reglamentą Nr. 314/2002.

12 Šio reglamento 6 straipsnio 4 dalies pirminiame variante buvo nustatyta:

„Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies b punkte reglamentuojami kiekiai nustatomi remiantis šių kiekių suma:

a) cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo, Bendrijoje parduoto tiesioginiam vartojimui arba vartojimui perdirbus vartotojo pramonės įmonėse;

b) denatūruoto cukraus kiekio;

c) cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekio, perdirbtų produktų pavidalu importuoto iš Bendrijai nepriklausančių šalių.

Iš pirmojoje pastraipoje nurodytos sumos atimamas cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekis, perdirbtų produktų pavidalu eksportuotas į Bendrijai nepriklausančias šalis, ir baltuoju cukrumi išreikštų pagrindinių produktų, kuriems išduoti Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 sertifikatai 7 straipsnio 3 dalyje nurodytoms gamybos grąžinamosioms išmokoms gauti, kiekis."

13 Ši nuostata buvo iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1140/2003 ir išdėstyta taip:

„Kiekiai, skirti suvartoti Bendrijoje, kurie turi būti užregistruojami pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2 dalies a punktą, nustatomi susumavus baltuoju cukrumi išreikštus cukraus ir sirupo rūšių, nurodytų 1 straipsnio 1 dalies a, b, c ir d punktuose, ir izogliukozės bei inulino sirupo kiekius:

a) sandėliuotus prekybos metų pradžioje;

b) pagamintus pagal A ir B kvotas;

c) importuotus natūralaus pavidalo;

d) esančius importuotuose perdirbtuose produktuose,

atėmus pirmojoje pastraipoje minimus cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekius, išreikštus baltuoju cukrumi:

a) eksportuotus natūralaus pavidalo;

b) esančius eksportuotuose perdirbtuose produktuose;

c) sandėliuotus prekybos metų pabaigoje;

d) kuriems buvo išduoti gamybos grąžinamosios išmokos sertifikatai, nurodyti Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 7 straipsnio 3 dalyje.

<…>“

14 Reglamento Nr. 314/2002 6 straipsnio 5 dalyje nustatyta:

„Kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies d punkte, eksporto įsipareigojimais, kuriuos būtina įvykdyti per einamuosius prekybos metus, laikomi:

a) visas natūraliu pavidalu eksportuotino cukraus kiekis su eksporto grąžinamosiomis išmokomis arba mokesčiais, nustatomais konkursais, kurie skelbiami tiems prekybos metams;

b) visas natūraliu pavidalu eksportuotino cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekis su eksporto grąžinamosiomis išmokomis arba mokesčiais, periodiškai nustatomais remiantis tais prekybos metais išduotomis eksporto licencijomis;

c) visas perdirbtų produktų pavidalu numatomas eksportuoti cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekis su eksporto grąžinamosiomis išmokomis ar mokesčiais, nustatytais tam tikslui tais prekybos metais, vienodai išskirstytas tuose prekybos metuose.

Apskaičiuojant Reglamento <…> Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą vidutinį prognozuojamą nuostolį taip pat atsižvelgiama į gamybos grąžinamąsias išmokas už tuos baltuoju cukrumi išreikštus bazinių produktų kiekius, kuriems atitinkamais prekybos metais buvo suteikta teisė į grąžinamąsias gamybos išmokas, nurodytas to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalyje.“

15 2001–2002, 2002–2003 ir 2003–2004 prekybos metų gamybos mokesčio sumos buvo nustatytos atitinkamai Reglamentais Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 ir Nr. 1775/2004, taikant Reglamentus Nr. 1260/2001 ir Nr. 314/2002, jei reikia, atsižvelgiant į pastarojo pakeitimus, padarytus Reglamentu Nr. 1140/2003.

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

Byla C-5/06

16 2004 m. spalio 22 d. Sprendimu *Hauptzollamt Aachen* nustatė *Jülich* gamybos mokestį taikydama, kiek tai susiję su pagrindiniu gamybos mokesčiu už A cukrų ir B cukrų, sumą už toną, nustatytą Reglamento Nr. 1775/2004 1 straipsnio a dalyje, o B mokesčio, susijusio su B cukrumi, atveju – sumą už toną, nustatytą to paties reglamento 1 straipsnio b dalyje.

17 Kadangi *Jülich* pateiktas skundas dėl šio sprendimo buvo atmestas, bendrovė pateikė ieškinį *Finanzgericht Düsseldorf* ir pareiškė, kad Reglamentas Nr. 1775/2004 yra negaliojantis, nes Komisija neva padarė klaidų skaičiuodama gamybos mokesčius. Pirma, skaičiuodama eksportuotiną perviršį ji neteisingai įtraukė 504 205 tonas perdirbtų produktų pavidalu iš Bendrijos eksportuoto cukraus, už kurį nebuvo mokamos jokios grąžinamosios išmokos, taigi dėl šio kiekio Bendrijos biudžetas iš esmės nepatyrė jokio nuostolio. Antra, skaičiuodama vidutinį nuostolį, Komisija neatsižvelgė į šį kiekį. Taigi jokiu objektyviu pagrindu nebūtų galima pagrįsti to, kad atsižvelgiama į du skirtingus kiekius nustatant eksportuotiną perviršį ir vidutinius nuostolius už toną cukraus.

18 Pasak prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, jei gamybos mokesčio rinkimu siekiamas tikslas būtų apribotas gamintojų apmokestinimu tam, kad būtų galima finansuoti Bendrijos gamybos pertekliaus realizavimo sąnaudas, mokesčių sumos nustatymas neatsižvelgiant į aplinkybę, kad tik už dalį eksportuoto cukraus buvo skirtos eksporto grąžinamosios išmokos, viršytų tai, kas būtina šiam tikslui pasiekti. *Todėl Finanzgericht Düsseldorf* nusprendė atidėti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento (Nr. 1260/2001) 15 straipsnis aiškintinas ta prasme, kad tik į cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekius, už kuriuos eksporto grąžinamosios išmokos buvo faktiškai išmokėtos, gali būti atsižvelgta siekiant nustatyti eksportuojamo kiekio perteklių?

2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą yra teigiamas, ar Reglamento (Nr. 314/2002) su pakeitimais, padarytais Reglamentu (Nr. 1140/2003), 6 straipsnio 4 dalis negalioja?

3. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą yra neigiamas, ar Reglamento (Nr. 1260/2001) 15 straipsnis aiškintinas taip, kad siekiant nustatyti eksportuojamo kiekio perteklių bei vidutinius nuostolius nuo cukraus tonos, reikia atsižvelgti į visą eksportą, net jei daliai šio eksporto nebuvo taikomos eksporto grąžinamosios išmokos per nagrinėjamą prekybos laikotarpį?

4. Jei atsakymas į pirmąjį, antrąjį ar trečiąjį klausimus yra teigiamas, ar Reglamentas (Nr. 1775/2004) negalioja?“

Bylos C-23/06–C-36/06

19 Kadangi *Saint Louis Sucre* bei *Sucreries du Marquenterre ir kt.* yra cukrų gaminančios bendrovės, jos privalo mokėti cukraus gamybos mokestį.

20 Manydamos, kad jų sumokėtos mokesčių sumos už 2001–2002, 2002–2003 ir 2003–2004 prekybos metus yra per didelės, jos paprašė *receveur principal des douanes et des droits indirects de Gennevilliers*, kuris atsakingas už šių mokesčių grąžinimą, grąžinti dalį sumokėtų mokesčių.

21 2005 m. vasario 23 d. *receveur principal des douanes et des droits indirects de Gennevilliers* sprendimais pateikti prašymai dėl grąžinimo buvo atmesti motyvuojant tuo, kad ginčijamos mokesčių sumos apskaičiuotos taikant Bendrijos teisės aktus.

22 Tokiomis aplinkybėmis *Saint Louis Sucre* ir *Sucreries du Marquenterre ir kt*. pateikė ieškinius *Tribunal de grande instance de Nanterre*, reikalaudamos panaikinti šiuos sprendimus ir nurodyti grąžinti dalį ginčijamų mokesčių su delspinigiais.

23 Ieškovės pagrindinėje byloje teigė, kad atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose yra nustatyta kitokia perdirbtų produktų pavidalu eksportuoto cukraus, už kurį nemokamos grąžinamosios išmokos, apskaita, pirma, jį įtraukiant į finansuotiną eksportuotiną perviršį ir, antra, jo neįtraukiant į vadinamuosius „aptariamus įsipareigotus eksportuoti“ kiekius, pagal kuriuos galima apskaičiuoti „vidutinį nuostolį“ šio perviršio realizavimui veiksmingai finansuoti. Taigi Komisija neva pervertino mokesčio sumą už 2001–2002, 2002–2003 ir 2003–2004 prekybos metus ir nesilaikė Europos Sąjungos Tarybos nustatyto finansavimosi tikslo.

24 Todėl ieškovės pagrindinėje byloje iškėlė klausimą dėl Reglamento Nr. 314/2002 6 straipsnio 4 dalies, iš dalies pakeistos Reglamentu Nr. 1140/2003, galiojimo, nes joje pateikiama per plati eksportuotino perviršio apibrėžtis, o tai prieštarauja proporcingumo, teisės normų hierarchijos ir Komisijos vykdomosios kompetencijos ribojimo principams. Jos subsidiariai dėl tų pačių priežasčių iškėlė klausimą dėl reglamentų, kuriuose, taikant Reglamentą Nr. 314/2002, nustatytos gamybos mokesčių sumos už pagrindinėje byloje nagrinėjimus prekybos metus, galiojimo.

25 Atsižvelgdamos į tai, kad gali būti pripažinta tinkama plati eksportuotino perviršio apibrėžtis, *Saint Louis Sucre* ir *Sucreries du Marquenterre ir kt.* papildomai tvirtino, jog Reglamente Nr. 1260/2001 išdėstyto griežto finansavimosi tikslo ne visada yra laikomasi, nes Komisija, kuri 2002 m. skaičiuodama vidutinį metinį nuostolį atsižvelgdavo į be grąžinamųjų išmokų eksportuotus produktus, šiuo metu skaičiavimuose neatsižvelgia į tai, kad būtina atskirti „eksportuotino perviršio“ sudedamąsias dalis ir „vidutinio nuostolio“ skaičiavimą.

26 Esant tokioms aplinkybėms *Tribunal de grande instance de Nanterre* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento Nr. 314/2002 6 straipsnio 4 dalis ir (arba) jį įgyvendinantys Reglamentai Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 ir Nr. 1775/2004 dėl Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio ir proporcingumo principo pažeidimo negalioja tiek, kiek juose nenumatoma, kad apskaičiuojant produkcijos mokesčių sumą iš eksportuojamo pertekliaus turi būti atimtas be eksporto grąžinamųjų išmokų eksportuotuose perdirbtuose produktuose buvęs cukrus?

Jei į šį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

2. Ar Reglamentai Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 ir Nr. 1775/2004 negalioja dėl Reglamento Nr. 314/2002 ir Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio bei lygybės ir proporcingumo principų pažeidimo tiek, kiek juose numatoma, kad produkcijos mokesčių sumos apskaičiuojamos pagal vidutinius vienos tonos eksportavimo nuostolius, neatsižvelgiant į be grąžinamųjų išmokų eksportuotus kiekius, nors šie kiekiai įtraukiami į bendrą sumą, į kurią atsižvelgiama apskaičiuojant bendrus finansuotinus nuostolius?“

Dėl bylų C-5/06 ir C-23/06–C-36/06 sujungimo

27 Kadangi bylos C-5/06 ir C-23/06–C-36/06 yra susijusios, remiantis Procedūros reglamento 43 straipsniu, skaitomu kartu su to reglamento 103 straipsniu, reikėtų jas sujungti, kad būtų galima priimti sprendimą.

Dėl prejudicinių klausimų

28 Kadangi abiejų prašymus priimti prejudicinius sprendimus pateikusių teismų pateikti prejudiciniai klausimai iš esmės yra vienodi, juos reikėtų nagrinėti atsižvelgiant į byloje C-5/06 pateiktą formuluotę.

Dėl klausimo, kuriuo siekiama išsiaiškinti, ar pagal Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnį visi eksportuotų produktų kiekiai, kuriems taikoma ši nuostata, turi būti išskaičiuoti iš Bendrijos vidaus vartojimo, kad būtų galima apskaičiuoti eksportuotiną perviršį

29 Reikėtų priminti, kad 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1785/81 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 177, p. 4) vienuoliktoje konstatuojamojoje dalyje buvo nustatyta, kaip ir dabar Reglamento Nr. 1260/2001 devintoje konstatuojamojoje dalyje, jog reikėjo koreguoti gamybos kvotų sistemą, visų pirma tam, „kad Bendrija turėtų priemonių, reikalingų teisingai, bet veiksmingai užtikrinti, kad gamintojai patys finansuotų visas Bendrijoje pagamintos produkcijos pertekliaus realizavimo išlaidas <…>“.

30 Reglamento Nr. 1785/81 28 straipsnio, kuriame buvo išdėstyti kriterijai A ir B cukraus bei A ir B izogliukozės produktų gamybos mokesčiams nustatyti, 1 dalyje buvo nustatyta:

„Iki kiekvienų 1981–1982 – 1985–1986 prekybos metų pabaigos užregistruojama:

a) atitinkamų prekybos metų A ir B cukraus bei A ir B izogliukozės produkcijos prognozė;

b) cukraus ir izogliukozės kiekių, kuriuos atitinkamais prekybos metais numatoma realizuoti vartojimui Bendrijoje, prognozė;

c) eksportuotinas perteklius, gaunamas iš a punkte nurodyto kiekio atėmus b punkte nurodytą kiekį;

d) numatomi vidutiniai nuostoliai arba numatomos vidutinės pajamos iš vienos tonos cukraus, kad einamaisiais prekybos metais būtų įvykdyti eksporto įsipareigojimai.

Šie vidutiniai nuostoliai arba vidutinės pajamos yra lygios bendros grąžinamųjų išmokų sumos ir bendros mokesčių sumos už visą tonažą, pateiktiną vykdant eksporto įsipareigojimus, skirtumui;

e) numatomi bendri nuostoliai arba numatomos bendros pajamos, apskaičiuotos dauginant c punkte minimą perteklių iš d punkte minimų vidutinių nuostolių arba vidutinių pajamų.“

31 Ši nuostata iš esmės išliko nepakitusi, nors buvo pakeista 1999 m. rugsėjo 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2038/1999 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 252, p. 1) 33 straipsnio 1 dalimi ir Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalimi.

32 1982 m. birželio 8 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1443/82, nustatančio cukraus sektoriaus kvotų sistemos taikymo taisykles (OL L 158, p. 17), 5 straipsnio 5 dalyje buvo nustatyta, kad į trečiąsias šalis perdirbtų produktų pavidalu eksportuoto cukraus ir izogliukozės kiekiai turi būti atimami iš Bendrijoje vartoti skirtų cukraus ir izogliukozės kiekių.

33 Visų pirma iš bylų C-23/06–C-36/06 medžiagos matyti, kad Komisija nuolat laikėsi nuomonės, jog eksportuotinas perviršis yra gaunamas iš pagamintos produkcijos atėmus realizuotą cukrų, o perdirbtų produktų pavidalu eksportuotas cukrus, neatsižvelgiant į tai, ar už jį gautos grąžinamosios išmokos, ar ne, įskaičiuojamas ne į Bendrijos vidaus vartojimą, bet į minėtą perviršį.

34 Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio, kuriame išdėstyti kriterijai A ir B cukraus, A ir B izogliukozės bei A ir B inulino sirupo produktų gamybos mokesčiams nustatyti, 1 dalies a–c punktuose nustatyta, kad eksportuojamas perviršis yra sudarytas iš numatomo A ir B cukraus, A ir B izogliukozės bei A ir B inulino sirupo kiekio, pagaminto einamaisiais prekybos metais, ir numatomo cukraus, izogliukozės bei inulino sirupo kiekio, realizuoto Bendrijos vidaus vartojimui einamaisiais prekybos metais, skirtumo.

35 Remiantis to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalies d punktu, numatomas vidutinis nuostolis yra lygus bendros grąžinamųjų išmokų sumos ir bendros mokesčių sumos už visą tonažą, pateiktiną vykdant eksporto įsipareigojimus, skirtumui.

36 Remiantis Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies e punktu, numatomas bendras nuostolis yra apskaičiuojamas dauginant eksportuotiną perviršį iš vidutinių nuostolių.

37 Kadangi eksportuotiną perviršį sudaro Bendrijos gamybos pagal A ir B kvotas ir vidaus vartojimo skirtumas, į vidaus vartojimą neturėtų būti įtraukiamas eksportuotų produktų kiekis neatsižvelgiant į tai, ar už jį buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos, ar ne.

38 Remiantis Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies b punktu, eksportuotų produktų kiekis iš tiesų neturėtų būti laikomas realizuotu Bendrijos vidaus vartojimui.

39 Iš tikrųjų į eksportuotiną perviršį įskaičiuojami produktų kiekiai, kuriems realizuoti yra numatytos Bendrijos paramos priemonės. Todėl, pavyzdžiui, prekybos metų pabaigoje produktų, kurie gali būti sandėliuojami, kiekis turi būti apskaitomas kaip nesuvartotas kiekis, kad būtų galima apskaičiuoti eksportuotiną perviršį, nors paprastai šiame etape jam dar nėra taikytos realizavimo paramos priemonės.

40 Eksportuotino perviršio negalima painioti su eksportuotų produktų kiekiu. Nors už juos ir buvo mokėtos grąžinamosios išmokos, dėl jų gamintojams ne visada atsiranda finansinė našta. Taip, pavyzdžiui, būtų, kai galutines atsargas atėmus iš pradinių Bendrijos atsargų ir Bendrijos gamybos gautas skirtumas yra didesnis už Bendrijos gamybą ir kai produktų kiekis, suteikęs teisę į grąžinamąsias išmokas, neviršija Bendrijos gamybos ir minėto kiekio skirtumo.

41 Kaip iš esmės pabrėžė Komisija, jei Reglamentu Nr. 1260/2001 buvo siekiama pagrįsti gamybos mokesčio skaičiavimą biudžeto išlaidomis grąžinamosioms išmokoms, būtų pakakę šiuos mokesčius nustatyti remiantis bendrais nuostoliais, apskaičiuotais pagal visas eksporto ir gamybos grąžinamąsias išmokas.

42 Taigi reikia atkreipti dėmesį, kad Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyti bendri numatomi nuostoliai nesutampa su bendra atitinkamų prekybos metų grąžinamųjų išmokų suma, bet yra sudaryti iš eksportuotino perviršio produkto ir numatomo vidutinio nuostolio iš vienos tonos cukraus, kad einamaisiais prekybos metais būtų įvykdyti eksporto įsipareigojimai.

43 Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, bendro numatomo nuostolio skaičiavimo metodu bet kuriuo atveju siekiama iš anksto ir įprastu būdu nustatyti nuostolius dėl Bendrijos produkcijos perviršio realizavimo.

44 Jeigu be grąžinamųjų išmokų eksportuotas kiekis būtų įskaitytas į vidaus vartojimą, pastarasis būtų pervertintas. Dėl tos pačios priežasties eksportuotinas perviršis būtų nuvertintas. Taip pat gali būti nepasiektas perviršio realizavimo išlaidų finansavimosi sistemos tikslas, kuriuo nuo tada, kai Reglamentu Nr. 1785/81 buvo sukurta ši sistema, siekiama teisingai, bet veiksmingai užtikrinti, kad gamintojai patys finansuotų visas šias išlaidas, ir kurį Komisija visada taikė remdamasi eksportuotino perviršio sąvoka, į kurią patenka cukraus eksportas, neatsižvelgdama į tai, ar už jį buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos, ar ne. Taigi, kitaip nei nustatyta Reglamento Nr. 1260/2001 dvyliktoje konstatuojamojoje dalyje, taip gali būti pakenkta šios sistemos egzistavimui.

45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad apskaičiuojant eksportuotiną perviršį visi šiame straipsnyje išvardytų eksportuotų produktų kiekiai turi būti išskaičiuoti iš vartojimo, nepaisant to, ar buvo skirtos grąžinamosios išmokos, ar ne.

Dėl klausimo, kuriuo siekiama išsiaiškinti, ar pagal Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnį reikia atsižvelgti į visą eksportuotų produktų, kuriems taikoma ši nuostata, kiekį, kad būtų galima nustatyti vidutinį numatomą nuostolį už toną cukraus

46 Remiantis Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies d punktu vidutinis nuostolis yra lygus bendros grąžinamųjų išmokų sumos ir bendros mokesčių sumos už visą tonažą, pateiktiną vykdant eksporto įsipareigojimus, kurie turi būti įvykdyti einamaisiais prekybos metais, skirtumui.

47 Remiantis to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalies e punktu, numatomi bendri nuostoliai apskaičiuojami dauginant eksportuotiną perviršį iš vidutinių nuostolių.

48 Pagal to paties reglamento 22 straipsnio 1 dalį iš Bendrijos eksportuojant cukrų, izogliukozę ir inulino sirupą turi būti pateikiama eksporto licencija, kuri išduodama tik pateikus užstatą, kuriuo garantuojama, kad produktai bus eksportuojami licencijos galiojimo laikotarpiu.

49 Taigi kalbant apie Reglamente Nr. 1260/2001 nurodytą eksportą, to reglamento 15 straipsnio 1 dalies d punkte vartojamą sąvoką „eksporto įsipareigojimai, kurie turi būti įvykdyti einamaisiais prekybos metais“ reikėtų aiškinti atsižvelgiant į to paties reglamento 22 straipsnio 1 dalį, kurioje kalbama apie įsipareigojimą eksportuoti, jei nėra konkrečių tam prieštaraujančių priežasčių.

50 Taigi tokiomis aplinkybėmis ši sąvoka atrodo taikytina visam to reglamento 15 straipsnyje nurodytam produktų kiekiui, kuris skirtas eksportuoti už Bendrijos ribų.

51 Tokiu atveju reikėtų pabrėžti, kad, priešingai nei teigė daugelis šioje byloje pastabas pateikusių suinteresuotųjų šalių, klausimas, ar už eksportuoti skirtų produktų kiekius mokamos grąžinamosios eksporto išmokos, ar ne, yra neaktualus kalbant apie sąvoką „eksporto įsipareigojimai, kurie turi būti įvykdyti einamaisiais prekybos metais“. Iš tiesų ši sąvoka taikoma tik tiems produktų kiekiams, kuriems buvo išduotos eksporto licencijos.

52 Toks Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies d punkto aiškinimas yra suderinamas su 1 dalies c punkte pateikta bei šio sprendimo 45 straipsnyje išaiškinta sąvoka „eksportuotinas perviršis“ ir iš esmės suteikia galimybę logiškai apskaičiuoti bendrą numatomą nuostolį, apibrėžtą tos pačios 1 dalies e punkte.

53 Iš tiesų, kaip iš esmės teigia ieškovės pagrindinėje byloje ir Vokietijos bei Prancūzijos vyriausybės, bendras numatomas nuostolis, apskaičiuojamas dauginant eksportuotiną perviršį iš vidutinio nuostolio, būtų pervertintas, jei produktas galėtų būti laikomas eksportuotu apskaičiuojant eksportuotiną perviršį ir jei atitinkamai į jį nebūtų atsižvelgiama apskaičiuojant vidutinį nuostolį, kurio vardiklį, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies d punkte, sudaro bendras eksporto įsipareigojimų, kurie turi būti įvykdyti einamaisiais prekybos metais, tonažas.

54 Remiantis bylos medžiaga, visų pirma 2004 m. rugsėjo 30 d. Cukraus vadybos komitetui pateiktu Komisijos tarnybų darbo dokumentu D/32013/04 dėl „gamybai skirto cukraus“ mokesčio apskaičiavimo metodo, galima daryti išvadą, jog kai kurios valstybės narės pageidavo, kad skaičiuojant vidutinį nuostolį būtų atsižvelgta į be grąžinamųjų išmokų eksportuoto cukraus kiekį. Pagal šį dokumentą Komisijos apskaičiuotas bendras nuostolis, visų pirma remiantis Reglamento Nr. 314/2002 6 straipsnio 5 dalimi, t. y., svarbiausia, į eksporto įsipareigojimus neįskaitant be grąžinamųjų išmokų eksportuoto kiekio, yra lygus arba didesnis už išlaidas grąžinamosioms išmokoms už cukrų.

55 Tačiau Komisija nurodo, kad toks skaičiavimo metodas suteikia galimybę atgrasyti nuo perviršio susidarymo, kuris atsilieptų rinkos kainoms, destabilizuotų bendrą cukraus sektoriaus rinkų sistemą ir galėtų lemti išlaidas, visų pirma dėl intervencinio pirkimo.

56 Su tokiais argumentais negalima sutikti.

57 Iš tiesų, remiantis Reglamento Nr. 1260/2001 devinta, vienuolikta ir dvylikta konstatuojamosiomis dalimis, matyti, jog šiuo reglamentu sukurta sistema siekiama, kad pagal finansavimosi principą gamintojai teisingai, tačiau veiksmingai padengtų visas išlaidas, susijusias su Bendrijos produkcijos perviršio realizavimu.

58 Kaip konstatavo Teisingumo Teismas, realizavimo išlaidų finansavimo sistema yra sutvarkyta taip, kad už A kvotą, kuri skirta vartoti Bendrijoje, reikėtų mokėti tik labai mažą mokestį, o už B kvotą, kuri iš esmės skirta eksportuoti, reikėtų mokėti daug didesnį mokestį, iš kurio gali būti finansuojamos reikalingos grąžinamosios išmokos ir kuris tuo pat metu daro atgrasomąjį poveikį gamintojams (žr. 1986 m. sausio 22 d. Sprendimo *Eridania zuccherifici nazionali ir kt.* 250/84, Rink. p. 117, 19 punktą).

59 Remiantis Teisingumo Teismo išvada minėtame sprendime *Eridania zuccherifici nazionali ir kt.*, atgrasomasis poveikis, kurį gamintojams gali daryti realizavimo išlaidų finansavimo sistema, grindžiamas, kaip išvados 60 punkte pabrėžė generalinė advokatė, tuo, kad gamybos mokesčiu gamintojai finansuoja Bendrijos gamybos perviršio realizavimo išlaidas.

60 Taigi, atmetus labai teorinę prielaidą, kad už visą eksportuotą kiekį buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos, Komisijos įgyvendinta priemone, kiek praktiškai ją taikant nustatoma *a priori* už išlaidas grąžinamosioms išmokoms didesnė bendro nuostolio suma, siekiama daugiau nei reikia Reglamente Nr. 1260/2001 nurodytam tikslui, o būtent teisingam Bendrijos gamybos pertekliaus realizavimo išlaidų finansavimui, apie kurį kalbama šio sprendimo 57 punkte, pasiekti.

61 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies d punktą reikia aiškinti taip, jog nustatant vidutinį numatomą nuostolį už toną produkto turi būti atsižvelgiama į visą eksportuotą tame straipsnyje nurodytų produktų kiekį nepaisant to, ar faktiškai buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos, ar ne.

Dėl Reglamentų Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 ir Nr. 1775/2004 galiojimo

62 Reglamentais Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 ir Nr. 1775/2004 buvo nustatytos 2001–2002, 2002–2003 ir 2003–2004 prekybos metų gamybos mokesčių sumos cukraus sektoriuje.

63 Neginčytina, kad taikydama Reglamento Nr. 314/2002 6 straipsnio 5 dalį Komisija, skaičiuodama vidutinį nuostolį už toną cukraus, atsižvelgė tik į eksportuotą kiekį, už kurį buvo mokamos grąžinamosios išmokos. Tačiau remiantis bylos medžiaga darytina išvada, kad toks skaičiavimo metodas buvo taikomas tik nuo 2003 metų. Kalbant apie 2001–2002 prekybos metus, kuriems yra skirtas Reglamentas Nr. 1837/2002, yra aišku, kad nustatydama gamybos mokesčius vidutinius nuostolius Komisija skaičiavo remdamasi visu perdirbtų produktų pavidalu eksportuoto cukraus kiekiu neatsižvelgdama į tai, ar už jį faktiškai buvo mokamos grąžinamosios išmokos, ar ne. Kitais metais Komisija ėmėsi taisyti vidutinio nuostolio skaičiavimus atsižvelgdama tik į tą eksportuotų produktų kiekį, už kuriuos faktiškai buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos. Dėl to išaugo minėtasis vidutinis nuostolis, kurio suma atsispindėjo bendruose 2002–2003 prekybos metų nuostoliuose.

64 Taigi remiantis šio sprendimo 61 punkte pateiktu atsakymu darytina išvada, kad toks vidutinio nuostolio skaičiavimo metodas prieštarauja Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsniui.

65 Todėl Reglamentai Nr. 1762/2003 ir Nr. 1775/2004, kuriuose taikomas toks metodas, yra negaliojantys.

66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, nagrinėjant Reglamentą Nr. 1837/2002 nenustatyta jokių faktų, dėl kurių būtų galima abejoti jo galiojimu.

67 Tačiau remiantis pirmiau išdėstytais argumentais galima daryti išvadą, kad šio sprendimo 63 punkte apibūdintas vidutinio nuostolio skaičiavimo taisymas, kiek jis yra pagrįstas tame pačiame sprendimo punkte išdėstytu skaičiavimo metodu, prieštarauja Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsniui.

68 Atsižvelgiant į visus pirmiau išdėstytus argumentus, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad:

— remiantis Reglamento Nr. 1260/2001 15 straipsnio 1 dalies c punktu, apskaičiuojant eksportuotiną perviršį iš vartojimo reikia išskaičiuoti visą šiame straipsnyje nurodytą eksportuotų produktų kiekį, neatsižvelgiant į tai, ar grąžinamosios išmokos buvo faktiškai išmokėtos, ar ne,

— šio reglamento 15 straipsnio 1 dalies d punktas turi būti aiškinamas taip, kad, nustatant eksportuotiną perviršį ir vidutinį nuostolį už toną produkto, turi būti atsižvelgta į visą eksportuotą tame straipsnyje nurodytų produktų kiekį, nepaisant to, ar faktiškai buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos, ar ne,

— Reglamentai Nr. 1762/2003 ir Nr. 1775/2004 yra negaliojantys,

— nagrinėjant Reglamentą Nr. 1837/2002 nenustatyta jokių faktų, dėl kurių būtų galima abejoti jo galiojimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

69 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinius sprendimus pateikusių teismų nagrinėjamose bylose, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šie teismai. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

Remiantis 2001 m. birželio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo 15 straipsnio 1 dalies c punktu, apskaičiuojant šiame straipsnyje nurodytą eksportuotiną perviršį iš vartojimo reikia išskaičiuoti visą eksportuotų produktų kiekį, neatsižvelgiant į tai, ar už jį faktiškai buvo mokamos grąžinamosios išmokos, ar ne.

Šio reglamento 15 straipsnio 1 dalies d punktas turi būti aiškinamas taip, kad, nustatant šiame straipsnyje nurodytą eksportuotiną perviršį ir vidutinį nuostolį už toną produkto, turi būti atsižvelgta į visą eksportuotą produktų kiekį, nepaisant to, ar faktiškai buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos, ar ne.

2003 m. spalio 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1762/2003, nustatantis 2002–2003 prekybos metams produkcijos mokesčių sumas cukraus sektoriuje, ir 2004 m. spalio 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1775/2004, nustatantis 2003–2004 prekybos metams produkcijos mokesčių sumas cukraus sektoriui, yra negaliojantys.

Nagrinėjant 2002 m. spalio 15 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1837/2002, 2001–2002 prekybos metams nustatantį produkcijos mokesčių sumas ir papildomo mokesčio koeficientą cukraus sektoriuje, nenustatyta jokių faktų, dėl kurių būtų galima abejoti jo galiojimu.

Parašai.